

[Krarup.]

i disse Aar mærker den stigende Skattebyrde og de voksende Arbejdsudgifter. Eksempelvis kan jeg oplyse, at den omtalte sjællandske Gaards Udgifter til Lønninger er vokset fra 48 000 Kr. i 1935 til 55 000 Kr. i indeværende Aar, og den vil i det Aar, der kommer, endda vokse med et Par Tusinde Kroner. Under Valutalovsdebatten i dette høje Ting blev det fra socialdemokratiske Side oplyst, at Landbruget nu beskæftiger ca. 35 000 Mennesker færre end i 1932, men ved en Svineregulering som den, der her er foreslaaet, vanskeliggøres Stillingen yderligere for det større Landbrug, og det betyder atter, at man maa finde paa Besparelser, hvad der vil gaa ud over Arbejds-kraften. Et mindre Folkehold ude paa de større Gaarde er efter min Opfattelse en Ting, som hverken den paagældende Ejendom eller Samfundet i sin Helhed vil være tjent med.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte forleden Dag i det høje Folketing, at han personlig gerne saa de store Gaarde udskiftet til Husmandssteder og smaa Bøndergaarde, men at han ikke ønskede at fremme Sagen ved økonomiske Foranstaltninger. Det synes mig imidlertid, at Lovforslaget her, der er af en saa vidtrækkende, jeg kan næsten sige af katastrofalt vidtrækkende, økonomisk Virkning for det større Landbrug, vil være den højtærede Landbrugsminister en god, men altsaa ikke tilsigtet Hjælp til at naa dette Maal.

At det mindre Landbrug arbejder under et svært økonomisk Tryk, skal jeg være den sidste til at benægte. De Indtægter, man kan faa ved at opføde 12—13 Svin paa en saadan Ejendom og ved at producere Mælk til de Priser, vi har haft, er ikke store. I Øjeblikket ligger Priserne noget højere, men vi skal ikke ret langt tilbage for at finde meget lave Priser; vi behøver kun at gaa tilbage til 1934 for at finde en Smørpris paa 1 Kr. 20 Øre pr. kg, og saa sent som i Juni Maaned 1936 var Smørprisen nede i 1 Kr. 65 Øre. Naar man nu ved, at det koster i hvert Tilfælde 2 Kr. 50 Øre at producere 1 kg Smør, forstaar man ikke, hvordan en saadan Husmand i det hele taget faar det til at løbe rundt. Men jeg kan ikke se, der er nogen Grund til at ophjælpe hans Økonomi ved at tage fra en anden Del af det samme Erhverv. Det kan dog aldrig blive en naturlig Opgave for en Regering at ophjælpe den ene Gren af et Erhverv ved at tage fra en anden Gren af det samme Erhverv, og det kan ikke hjælpe Forretningen Danmark, at man ruinerer det større

Landbrug for at forbedre Kaarene for det mindre Landbrug en Smule. Jeg kunde tænke mig, at Regeringen dertil kunde finde mere effektive Midler. Hvis man nedbragte de trykkende Ejendomsskatter, og hvis Valutaloven blev lavet saadan, at der blev lidt lavere Priser paa nogle af de Ting, vi skal bruge ude paa Landet, vilde det være en virksommere Hjælp og komme det samlede danske Landbrug til gode.

Svagheden ved den nuværende Svineregulering er, at den ikke i Tide blev kædet sammen med en forsvarlig Kornordning, der sikrede det korndyrkende større Landbrug en Kornpris, som foruden at dække Produktionsomkostningerne tillod en beskedent Avance. Men hvad der er sket, er sket, og det ligger saa langt tilbage, at der vel ikke er noget at gøre ved det; men det forekommer mig baade urigtigt og uklogt, at det Forslag om en ny Kornordning, der er fremsat i Forbindelse med Svineordningen, ikke sikrer Landbrugerne væsentlig højere Kornpriser.

En iøjnefaldende Urimelighed ved det foreliggende Lovforslag skal jeg tillade mig at nævne uden derfor at gaa ind paa Enkelt-heder, da det vilde føre for vidt og tillige være unyttigt. Loven skal træde i Kraft allerede den 1. Januar 1938, og de nye Reguleringsbestemmelser skal træde i Kraft med det samme. Det Forhold burde i hvert Fald ændres, for Landbruget kan ikke om-lægges med 14 Dages Varsel. Ejendomme med over 50 000 Kr. Grundværdi vil i Staldene være forsynet med Svin til de sædvanlige ubeskaarne Leveringer en 4—5 Maaneder frem i Tiden, og omvendt vil de mindre Landejendomme, der faar en forøget Tildeling af Kort, mangle Svin til Levering. De nugældende Regler burde derfor have Gyldighed til 1. Juni 1938, saa at Omlægningen først skete paa det Tids-punkt. Jeg synes, det er saa meget mere paakrævet, som Beregningerne over den nye Korttildeling ikke kan tilendebringes i Løbet af 1 Maaned eller 2; jeg har endog set paa Tryk, at det vil være 3—4 Maaneder, inden man faar regnet nøje ud, hvor mange Kort enhver Landbruger for Fremtiden skal have tildelt.

Jeg synes, det er en meget haardhændet Fremgangsmaade at sætte Skellet mellem den nye og den gamle Ordning ved 1. Januar 1938. Hvad vil det nemlig sige i Praksis? Det vil sige, at den før omtalte sjællandske Gaard, der i Øjeblikket har en maanedlig Tildeling paa 20 Kort og fremtidig kun kan regne med 10, faar en a conto Tildeling af Kort, svarende til det gamle Forbrug i